

การศึกษาเมืองอุปประสงค์ 4 ข้อ คือ 1) ศึกษาพัฒนาการของย่านการค้าใจกลางเมืองเรียงใหม่ตั้งแต่อีดีจันถึงปัจจุบัน 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อย่านการค้าใจกลางเมืองเรียงใหม่ในปัจจุบัน 3) วิเคราะห์ศักยภาพของย่านการค้าใจกลางเมืองเรียงใหม่ 4) เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาและพัฒนาความเป็นศูนย์กลางการค้าใจกลางเมืองของเมืองเรียงใหม่ โดยวิธีการศึกษาจากประวัติศาสตร์ของเมืองและพัฒนาการของย่านการค้าใจกลางเมืองตั้งแต่อีดีจันถึงปัจจุบัน และแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ใช้บริการจำนวน 150 ชุด , ผู้พักอาศัยในย่านการค้าใจกลางเมืองเรียงใหม่จำนวน 150 ชุด และผู้ประกอบการในย่านการค้าใจกลางเมืองเรียงใหม่ จำนวน 150 ชุด

ผลการศึกษาพบว่า ย่านการค้าใจกลางเมืองเรียงใหม่มีศักยภาพให้บริการครอบคลุมทั้งหัวด้านและด้านหัวด้านเดียว ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ที่เข้ามาใช้บริการย่านการค้าใจกลางเมืองจะเป็นผู้ที่พักอาศัยอยู่ในย่านการค้าใจกลางเมืองและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเป็นหลัก กิจกรรมหลักที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เข้ามาใช้บริการย่านการค้าใจกลาง คือ การซื้อสินค้าและบริการ ทำให้เห็นว่าในปัจจุบัน ย่านการค้าใจกลางเมืองเรียงใหม่ยังเป็นศูนย์กลางของสินค้าและการบริการ นอกจากนั้นจะเป็นแหล่งความตื่นเต้นทางการเดินทางมาใช้บริการ ของผู้ใช้บริการมีความสัมพันธ์กัน คือ ระหว่างที่ยังไม่สามารถเข้ามาใช้บริการย่านการค้าใจกลางเมืองน้อยลง และประชาคมมักจะไปใช้บริการยังย่านการค้าที่อยู่ใกล้ที่สุด และเดินทางเข้าถึงได้โดยสะดวกมากกว่าที่จะเข้ามาใช้บริการย่านการค้าใจกลางเมืองเรียงใหม่

จากการศึกษาพัฒนาการของย่านการค้าใจกลางเมือง พฤติกรรมการใช้บริการ และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นภายในย่านการค้าใจกลางเมือง พบว่าในปัจจุบันย่านการค้าใจกลางเมืองเรียงใหม่เข้าสู่ช่วงเสื่อมคลาย(Recession) และคาดการณ์ว่าจะต่อเนื่องต่อไปอีก 4 ปีต่อจากนี้ 1) ปัจจัยด้านภัยภัย แบ่งออกเป็นระบบคมนาคมและการพัฒนาโครงสร้างคมนาคมชั้นสูง , การใช้รถยนต์ส่วนตัวมากขึ้น , ความหนาแน่น และความแออัดของพื้นที่ใจกลางเมือง , การขยายตัวของเมืองออกไปสู่ชานเมือง , กิจกรรมของธุรกิจทางประมงที่ต้องการทำเลที่ตั้งที่ใกล้ถนนสายสำคัญที่หุ่งออกจากใจกลางเมือง 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ แบ่งออกเป็น ภาคที่ดิน และ ค่าเช่าที่ดินที่มีราคาสูง , นโยบายรัฐที่สนับสนุนให้มีการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจแบบกระจายออกจากศูนย์กลาง , การได้รับความกระหน่ำ กระเทือนจากภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวน 3) ปัจจัยด้านสังคม แบ่งออกเป็น การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร , การเปลี่ยนแปลงของกำลังเชื้อ แอลรสนิยมของประเทศไทย 4) ปัจจัยด้านอื่นๆ แบ่งออกเป็น การใช้ที่ดินทั้งภายนอกในย่านการค้าใจกลางเมือง และการใช้ที่ดินในบริเวณข้างเคียง , พื้นที่ว่างหรือพื้นที่ของที่อยู่อาศัยที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์

นอกจากนี้การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพปัญหาต่างๆ พฤติกรรมการใช้บริการ และศักยภาพของย่านการค้าใจกลางเมืองเรียงใหม่ พบว่าในปัจจุบันย่านการค้าใจกลางเมืองเรียงใหม่ยังมีศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาและพัฒนาเพื่อคงความเป็นย่านการค้าใจกลางเมืองไว้ เพราะย่านการค้าใจกลางเมืองที่เป็นย่านการค้าที่สำคัญของเมืองและเป็นหัวใจสำคัญของเมือง จึงได้มีการเสนอแนะให้มีการพัฒนาและปรับปรุงย่านการค้าใจกลางเมือง 3 แนวทางดังนี้ 1) แนวทางการอนุรักษ์ (Conservation) ความมีการสร้างมาตรฐานทางกฎหมายในการควบคุมอาคารเก่าแก่ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ซึ่งจะถูกตัวอยู่บริเวณถนนท่าแพ 2) แนวทางการปรับปรุง(Rehabilitation) ความมีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และการกำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดีน้ำยาในย่านการค้าใจกลางเมือง โดยพื้นที่ที่ความมีการปรับปรุงเร่งด่วน คือ พื้นที่บริเวณตลาดน้ำ ตลาดต้นลำไย และในที่ราบช้า 3) แนวทางในการพัฒนา (Redevelopment) ความท้าทายครั้งหนึ่งของการเก่า และปรับเปลี่ยนประเทศไทยการใช้สอยอาคารให้เหมาะสมสมตามศักยภาพพัฒนาของพื้นที่ โดยพื้นที่ที่ความมีการพัฒนาเร่งด่วน คือ อาคารบริเวณถนนราชวงศ์ ถนนลอดเคราะห์ และถนนข้างคลาน

The objectives of this thesis are 1) to study the development of the Chiang Mai Central Business District from the past to the present; 2) to study the factors that influence the Central Business District; 3) to analyze the potential of the Central Business District; and 4) to propose development guidelines for the study area. The research methods included a study of the history of the city and development of the Central business district, review of theories and other research, and questionnaires given to three subject groups, 150 consumers, 150 residents, and 150 entrepreneurs in the study area.

Results of this study found that the Central Business District serves both Chiang Mai province itself and neighboring provinces. Most customers who come to use services offered in the Central Business District are city center residents and Thai and foreign tourists. The main activities are shopping and services. It was shown that nowadays the Central Business District is still the center of business and services. In addition, distance and frequency of service use have a direct relationship, i.e., the further the distance, the less the frequency. Subject would rather use the closest, most convenient service when possible.

As far as development of the Central Business District, customer behaviors, and existing problems, results showed that the Central Business District is experiencing a recession leading towards a depression. There are four factors influencing this: 1) Physical factors, such as transportation infrastructure with an over abundance of automobiles, population density, extension into suburban residential areas and businesses locations; 2) Economics factors such as land prices, decentralization policy for economic expansion, and the impact of the economic crisis; 3) Social factors such as increasing population, changing consumer demands and trends; 4) Other factors such as land use in the Central Business District and neighboring districts, and uninhabitable open areas.

In addition, the Central Business District has development and renewal potential because this area is such an important commercial area. Recommendations for the Central Business District are 1) The conservation of the Central Business District through conservation policies and legal measures for old buildings on Tha – Pae Road; 2) The rehabilitation of the Central Business District through problem solving and zoning in Varoros Market, Ton Lum Yai Market and the Night Bazaar; 3) The redevelopment of the Central Business District through removal of unusable, non historic buildings on Ratchawong Road, Loey Krae Road and Chang Klan Road.